

Uddrag af Flygtningenævnets afslag på genoptagelse

Flygtningenævnet finder ikke grundlag for at genoptage sagen. Nævnet har herved lagt vægt på, at der ikke er tilført sagen væsentlige nye oplysninger eller synspunkter i forhold til de oplysninger, der forelå ved den oprindelige behandling i nævnet. Flygtningenævnet kan således henholde sig til sin beslutning af [dato] september 2015.

For så vidt angår de tolkeproblemer, der er henvist til, bemærker Flygtningenævnet, at det fremgår af sagens akter, at samtalen med Udlændingestyrelsen i [vinteren 2014/2015] foregik på dari. Videre bemærkes det, at ansøgeren til samtalen oplyste, at han ingen bemærkninger havde til samtalereferatet, at han havde forstået alt, hvad der blev sagt under dagens samtale, og at der ikke havde været sproglige problemer. Endvidere fremgår det, at ansøgeren til samtalen bekræftede, at tolkens oversættelse af samtalereferatet var i overensstemmelse med dagens samtale, at ansøgeren havde lejlighed til at fremkomme med bemærkninger og rettelser, samt at ansøgeren vedstod indholdet af samtalereferatet og underskrev det. Desuden fremgår det af Rigspolitiets tolkeliste, at den pågældende tolk er godkendt til at tolke på dari. Det forhold, at ansøgeren under nævnsmødet, da han blev foreholdt en divergens i sine forklaringer, havde forklaret, at han ikke kunne forstå tolken til oplysnings- og motivsamtalen, idet denne var iransk, kan ikke føre til en ændret vurdering. Nævnet har herved lagt vægt på, at ansøgeren hverken under nævnsmødet eller i genoptagelsesansøgningen er fremkommet med en plausibel forklaring på, hvorfor han i så fald til pågældende samtale oplyste og vedstod, at han havde forstået alt, hvad der blev sagt til samtalen, og at der ikke havde været sproglige problemer. Det bemærkes hertil, at ansøgeren er en veluddannet, yngre mand.

Flygtningenævnet kan ikke lægge til grund, at der har været sådanne tolkeproblemer under Udlændingestyrelsens og Flygtningenævnets behandling af sagen, at det har haft betydning for sagens afgørelse.

Nævnet bemærker, at nævnet i denne sag – som i andre sager – har foretaget en samlet vurdering af ansøgerens forklaringer sammenholdt med de øvrige oplysninger i sagen, herunder nævnets baggrundsuplysninger. Nævnet har således ikke lagt afgørende vægt på enkeltstående divergenser, og ansøgeren har både under sagsbehandlingen i Udlændingestyrelsen og i Flygtningenævnet haft lejlighed til at afgive forklaring om divergenserne i hans forklaring.

Nævnet finder således fortsat ikke, at den afghanske statsborger, [navn], har sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til Afghanistan er i reel risiko for forfølgelse eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7.